

תת"ע 865/05/12 - מדינת ישראל נגד שADI עבד אל רחמאן דגש

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 12-05-865 מדינת ישראל נ' שADI עבד אל רחמאן דגש
בפני כב' השופט יעקב בכר

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
שיADI עבד אל רחמאן דגש
הנאשם

הכרעת דין

אני מזוכה את הנאשם מחלוקת הספק.

.1. כנגד הנאשם הוגש כתוב אישום לפיו, ביום 06.10.2011 בשעה 16:20, שעה שנаг בצוות חילוץ ערבה, נהג באופניו בדרך, כשકסדת המגן שחשב לא הייתה קשורה ברצועה שתמנע נפילתה בשעת הנסיעה, בニיגוד לתקנה 119 (ג) לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961.

.2. הנאשם כפר בעובדות כתוב האישום.

.3. התביעה הביאה עד מטעמה את השוטר, רס"מ סלאח שוואח, עורך הד"ח והגישה באמצעותו את הד"ח וכן נכתב בדו"ח ת/1:

"הנהג הנ"ל בקטנווע הנ"ל אותו נהג מכיוון ערבה לכיוון דיר חנא אני שעצרתי את הנהג הנ"ל, ראייתי באופן ברור שהנהג הנ"ל תוך כדי נסעה חשב קסדה והקסדה לא הייתה קשורה ברצועה באופן שימנע את נפילתה. הוסברה מהות העבירה ונרשם דו"ח בהתאם".

על פי הרישום בדו"ח הגיע הנאשם ו אמר:

"קסדה חדשה נראה שזה לא תפס".

עמוד 1

.4. בחקירתו הנגדית כشنשאַל העד כי הוא לא עצר את הנאשם אלא הנאשם נעצר על ידי שוטרים אחרים עובר להגעתו. השיב העד: "**וַיַּתְּכִן שָׁהֵו עוֹד שׂוֹטְרִים בָּמָקוֹם. כַּשְׁעַרְתִּי רָאִיתִי שְׁהַרְצֹועָה לֹא קְשֹׁוֶּה.**".

כשנשאַל העד: "**הַשׁוֹטֵר שֶׁלְפָנֵיךְ בַּיקַשׁ מִמְּנִי לְהַוְּרִיד הַקְּסָדָה אֲז אֲנִי פָתַחְתִּי אֶת הַקְּסָדָה.**".

הшиб העד: "**אֲנִי עַצְרָתִי אָוֹתָךְ וְאֶת מָה שֶׁרְאִיתִי רְשָׁמָתִי. בְּכָלְלִי אֵין אָפָּשׁ לְרֹאֶת מַמְרָחָק גָּדוֹל אֲנַחְנוּ עֹצְרִים אֶת הַנָּהָג וּרוֹאִים אֶת זֶה מַקְרֻובָּ.**".

כשנשאַל העד על ידי בית המשפט מאיזה סיבה הוא עצר את הנאשם. השיב העד: "**עַצְרָתִי אָוֹתָו כְּנָרָאָה לְבִיקּוּת אָוּ לְבִדְיקָה.**".

העד עוד ציין כי לא יכול להיות כי היה לבודו באירוע הנ"ל "**אֲנַחְנוּ בְּדָרְךָ כָּל שְׁנֵי שׂוֹטְרִים. בְּטוֹוחַ שָׁהֵי עוֹד שׂוֹטֵר.**".

.5

מטעם הנאשם העד הנאשם בעצמו.

בעודתו בפניו מסר הנאשם את הדברים הבאים:

"**בְּחַזְרָתִי מֵהַעֲבּוֹדָה בְּבֵ"חַ כְּרָמָל, בְּרַ נִיְתּוֹחַ, אֲנִי נֹסַע בְּקָטָנוֹעַ כְּדִי לְהַגְּעָה בָּזָמָן וְלְחַסּוּךְ דָּלָק, זֶה בְּשִׁבְילַ עֲבוּדָה. זֶה הָיָה יָמִים לְפָנֵי יוֹם כִּיפּוֹר, בְּחַזְרָתִי מֵהַעֲבּוֹדָה, הַגָּעָתִי לְכִיכָּר, הַסְּתָכְלָתִי, עַמְּדָה נִיְדָת גַּם אַחֲרֵי הַכִּיכָּר מִהָּצָד הַשְּׁנִי עַמְּדוּ עוֹד שְׁנֵי נִיְדָות. בַּיקַשׁ מִמְּנִי לְעֹצָר. עַצְרָתִי. בָּאוּ שְׁנֵי שׂוֹטְרִים וְאָמְרוּ לִי לְהַוְּרִיד קְסָדָה. פָתַחְתִּי אֶת הַקְּסָדָה, כִּיבְּתִּי אֶת הַאֲוֹפָנוֹעַ, בָּא שׂוֹטֵר וְעוֹד שׂוֹטֵר וּבַיקָשׁוּ לְהַבְיאָ רִישְׁוֹנוֹת. נִתְּתִּי רִישְׁוֹנוֹת. בָּא עוֹד שׂוֹטֵר וְאָמַרְתִּי קְסָדָה פָתַחְתָה. אַחֲרֵי שְׁרָשָׁם אֶת הַדּוֹ"חַ הָיָה אָמַר לִי תְּקַשֵּׁיב אֲנִי מִדְבָּר בְּשִׁבְילַ הַבְּטִיחָות שֶׁלְן. לִי אֵין בָּעֵיה לְשִׁלְמָה כָּסָף. אֲנִי רֹצֶחֶת צְדָקָה.**".

כשנשאַל הנאשם בחקירה הנגדית על הרשות בתגובהו בדו"ח. השיב הנאשם: "**נִיסְתִּיתִי לְדָבָר אָטוֹ אָרְחָן לְאַהֲבָה, הַתְּעַלְמָה מִמְּנִי חָבֵל עַל הַזָּמָן. אָמַרְתִּי לוֹ אֲנִי קְנִיתִי קְסָדָה ב-1300 שֶׁקְּלָל לֹא כָּדִי שְׁתַּפְתָּח לִי וְהָוָה רָשָׁם אֶת זֶה קְסָדָה חֲדָשָׁה. הָוָה בְּכָלְלִי לֹא הַתִּיחַס לִמְהָה שָׁאָמַרְתִּי. לֹא הָוָה עַצְרָתִי אָוּתִי. הָוָה בָּא מַאֲחֹורָה.**".

כשנשאַל הנאשם למה לא ציין את טענותיו בפני השוטרים האחרים שנכחו במקום. השיב: "**מָה אֲנִי יִגְדֵּל לְהַמָּה לְעֹשָׂות. כְּשֻׁעְצָרִים אָוֹתָךְ אֲף אָחָד לֹא מִתְיַחַס אַלְיָר, זֶה לֹא יִחְסָ. הַמָּעָשׂוֹ מְבָצָע, שׂוֹטֵר אָחָד מִצְדָּא אָחָד וּשׂוֹטֵר אָחָד מִצְדָּא שְׁנִי. הָיָה שּׂוֹק שָׁם. אֲנִי לֹא אָמַנְתִּי לִמְהָה שָׁהֵי שָׁם.**".

מדובר בעדות מול עדות.

לאחר שחשבתי את הדברים זה לעומת זו, נראה לי גירושה מזו של התביעה, ומכל מקום מצאתי בדבריו הנחרצים של הנאשם משום ספק ממשי ביחס לנכונות גירושה התביעה.

עדותו של הנאשם בפניו הייתה ברורה, מפורטת ועקבית.

מצאתי בדברי עד התביעה אותן של גבי גירושה הנאשם בדבר נוכחותם של שוטרים נוספים בעת קרות האירוע, שוטרים אשר לא ערכו מזקרים ולא הティיצבו לדין.

בנוסף, אני סבור כי בניגוד לגורסת הנאשם שהיא מפורטת, גורסתו של עד התביעה הייתה חסרת פרטים מהותיים, שבר שהקשה על בהם"ש להכריע בין הגירושאות.

לכן כאשר עסקינו בעדות מול עדות שלא תמיינה נוספת בגין גירושה עד התביעה אני מחייב לזכות את הנאשם מחמת הספק.

המצוירות תמציא העתק לצדים (כתבת הנאשם: ת.ד. 18481 דין חנה).

ניתנה היום, י"ח אדר תשע"ד, 18 פברואר 2014, במעמד הצדדים